

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

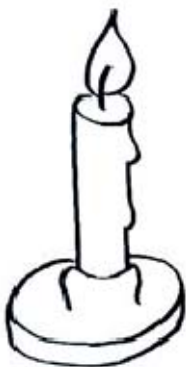

*Z hlubin časů do dneška
zdvižená lampa: Anežka.
Ó sestro naše z rodu Slova
kam skryla ses
i s nadějemi?
Polnice lidu Přemyslova
proč hlas tvůj němý?
Mlčíme těžko, přetěžko,
mluv, promluv,
kněžno Anežko!*

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím vás v tomto dušičkovém zpravodaji. Listí na stromech je čím dál méně a stejně rychle jako opadává listí, plyne náš život. Ani se nenadějeme a bude nás k sobě volat Bůh. V těchto dnech více myslíme na ty, které už povolal, a chceme jim vyprosit odpuštění všeho, čeho se ze své lidské slabosti dopustili. V Jeníkově se za zemřelé budeme modlit **v pátek 8. 11. V 17 hodin** začne v kostele mše svatá **za duše v očistci** a po ní se půjdeme pomodlit na hřbitov.

Po listopadu nás čeká advent, kdy se už budeme pomalu vylad'ovat na vánoce. K tomu také patří tradiční **adventní koncert**, který letos bude v neděli **15. prosince v 16 hodin** v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově.

Když se ohlédnou zpět, je toho za námi hodně. Tábory na Moravě, na kterých se vystřídala spousta dětí. Pobyt soluňáků v Jeníkově. Pouť na Velehrad. Tynaf. Moravská pouť do Jeníkova. Vrcholem bylo žehnání varhan v neděli 29. 9. Pan biskup Baxant požehnal varhany a v zaplněném kostele následoval krásný koncert. Velký dík patří všem, kteří se o tuto slávu zasloužili, především panu Bittersmannovi. Významná událost žehnání jeníkovských varhan přitáhla víc jak dvě stovky lidí a hudebních nadšenců z různých míst České republiky. Slavnostní koncert se mohl uskutečnit díky příspěvkům obce Jeníkov (15.000,00 Kč) a obce Lahošť (5.000,00 Kč).

o. Nik

Věříme na Boha nebo Bohu?

Po pohřbu jedné stařenky přišel do sakristie kostelník a hudoval: „Taková to byla nábožensky založená paní a její vnuci se neumí ani pokřižovat.“ Kněz mu na to odpověděl: „Nábožensky založení jsme v podstatě všichni. Každý někdy přemýšlí, jak to s tím Pánem Bohem je. Ale jen někteří se od tohoto přemýšlení dopracují ke skutečné víře.“ Kostelník se něho podíval a pokračoval v reptání: „Jaká skutečná víra? Přece platí, že buď jste věřící, nebo pohan.“ Kněz se usmál a pravil: „Myslím, že to není tak jednoduché. Když se dívám kolem sebe, tak pozoruji, že jsou lidé, kteří věří na Boha, kteří věří v Boha a nakonec ti, co věří Bohu. Na Boha věří ti, co říkají, že nad námi něco je. V Boha věří ti, kdo ví, že s onou vyšší mocí je potřeba v životě počítat a snaží se získat Boží přízeň, aby jim Bůh pomáhal a plnil jejich přání. Ale skutečně věřící jsou ti, kdo věří Bohu. Ti, kdo pochopili, že Boha si nemusí nijak získávat, protože Bůh je na naší straně, miluje nás a myslí to s námi dobře. A že šťastnými se staneme ve chvíli, kdy ho přestaneme úkolovat a začneme plnit jeho vůli. Skutečně věřit Bohu, znamená, že se necháme vést Jeho Duchem v myšlenkách, slovech i skutcích. Že dáme milujícího Boha na první místo v kostele, doma i v práci.“ Spousta lidí věří v jakési jsoucnu a Bůh je pro ně jen něco nad námi. Někteří od vědomí něčeho, přecházejí k někomu. Zjišťují, že Bůh není jen něco, ale Někdo, že je to osoba, které na nás záleží. Od toho zjištění vede cesta k tomu, abychom s tím Někým navázali opravdový vztah. Vztah, který nekončí a pokračuje nadále i po naší smrti. Přeji nám všem, tento vztah žili. Abychom Boha stále lépe poznávali a jednou se s ním na věčnosti radovali.

Proběhl týden na faře (TYNAF)

Téma letošního TYNAFu bylo svatý Pavel. Hned první den (středa) při zahájení nás navštívil jakýsi muž, který nám vyprávěl příběh o tom, jak pronásledoval křesťany a jak mu setkání s Bohem obrátilo život naruby. Setkání se sv. Pavlem probíhalo skoro každý den a po jeho vyprávění následovaly otázky, za které byla možnost získat body do celotáborové hry. Také při různých soutěžích jako opičí dráha, akční hra se surovinami v lese atd. mohly děti nasbírat body a soutěžit tak o ceny. Nechybělo nám ani hojné vyrábění, děti si mohly domů odnést sliz z domácích surovin, elegantní korálky či magnetky z FIMO hmoty... Součástí TYNAFu byla i Olympiáda v sousední Lahoš्टi, kterou nám málem překazil déšť a bouřky, ale nevzdali jsme se a Olympiádu si jeníkovské i lahošťské děti užily. Vyrazili jsme i na výlet do hor a z vrcholu kopce jsme sjížděli na bobech. S prázdninami jsme se rozloučili koupáním ve Vápence a také přespáním dětí na faře, následnou nedělní mší svatou a společným obědem. Moc děkujeme všem, kteří pomáhali s Olympiádou nebo se nějak zapojili do programu pro děti.

Eli

Tvoření adventních věnců

Jelikož se nám blíží adventní doba, v žádné domácnosti by neměl chybět adventní věnec. Přijďte si ho vyrobit s námi na faru v neděli 10. 11. v 16 hodin. Uvaříme si čaj, sníme buchtu, popovídáme a odneseme si hezký adventní věnec. Prosíme, přineste si vlastní korpus a svíčky, ozdoby i větvičky budeme mít, ale pokud máte svůj styl a přinесete si veškerý materiál vlastní, neurazíme se ☺. Těšíme se na společné tvoření s dětmi i rodiči.

Školní kolo celostátní soutěže Bible a my

Nezapojila se Tvoje škola do soutěže Bible a my? Nebo Tě nevybrali mezi soutěžící? Nesmutni a přijď po škole 15. 11. v 16 hodin na faru, kde se bude konat „farní“ školní kolo. Pokud splníš limit správných odpovědí, stáváš se plnohodnotným účastníkem okresního kola. Pokud se Ti bude dařit i v okresním kole a porazíš ostatní ve své kategorii, v březnu se s námi pojeděš utkat do Olomouce s těmi nejlepšími z celé republiky. Soutěž je věkově omezená, kategorie jsou vypsány pro 4.—9. třídu ZŠ, všechny stupně SŠ a osmiletého i čtyřletého gymnázia.

Mikulášská nadílka

V sobotu 7. 12. nás navštíví svatý Mikuláš. Za modlitbu, krásnou písničku či básničku rád potěší drobným sladkým balíčkem.

Kde můžeme sv. Mikuláše očekávat?

Hudcov v 15 hod (u hospody)

Lahošť v 15:30 hod (u kapličky)

Oldřichov v 17 hod (před hospodou)

Jeníkov v 18 hod (v kostele sv. Petra a Pavla)

Buďte trpěliví, kdyby se Mikuláš chvíli opozdil, má toho na práci hodně.

Jeníkovské varhany

Varhany v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově byly postaveny v roce 1898 Heinrichem Schiffnerem. Nástroj je svým ovládáním řešen jako mechanická kuželka pro tónovou trakturu a pneumatické ovládání rejstříků a kolektivů. Hrací stůl stojí před varhanní skříňní čelem k oltáři, rejstříky jsou ovládány tahélky, kolektivy, tlačítka nad rejstříky, spojky šlapkami nad prahem pedálu. Dispozičně a skladbou rejstříků se nástroj řadí mezi romantické varhany celkem s 9 znějícími rejstříky. Velmi zajímavým prvkem nástroje je výtvarná koncepce prospektu, který je sice vyhotoven v poměrně tehdy běžném novorenesančním slohu, ale jeho působivost je zdůrazněna užitím čel iluzivních bočních konzol, opticky rozšiřující užší postament na širší píšťalového prospektu (který je ovšem z hlediska architektonického řešení pouze kulisou zakrývající užší zcela jednoduchou skříň varhan s orientací vzdušnic kolmo k linii prospektu táhnoucí se do hloubky kůru). Užití tohoto působivého, ale v době tovární produkce varhan již zcela zaniklého prvku klasického varhanářství, éry mechanických zásuvkových traktur, bylo nepochybně užito se snahou nenarušit architektonickou působivost pozdně barokního řešení interiéru kostela.

Užití tohoto působivého, ale v době tovární produkce varhan již zcela zaniklého prvku klasického varhanářství, éry mechanických zásuvkových traktur, bylo nepochybně užito se snahou nenarušit architektonickou působivost pozdně barokního řešení interiéru kostela.

V době po 2. světové válce utrpěly nejen varhany a kostel řáděním vandalů velké škody, které se již několik let snažíme napravovat. Už v roce 2011 jsme začali ve spolupráci s mistrem varhanářem panem Peterem Nožinou ml. připravovat restaurování varhan a jejich tristní stav nedával mnoho nadějí. Nakonec se podařilo zpracovat restaurátorský záměr pro jednotlivé etapy. V té době se uvažovalo pouze se třemi etapami věnujícími se restaurování mechanických

částí varhan. Ale v průběhu druhé etapy, kdy byla obnovována vzduchová soustava, se zjistilo, že stav varhanní skříň je také poznamenán nešetnými zásahy a neumělými nátěry, které degradují a padají do obnovovaného nástroje. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k rozšíření prací a přidání etapy „Obnova polychromie varhanní skříň a zlacení“. Ta proběhla v roce 2018 a předcházela jí průzkum barevnosti skříň, který odkryl jednotlivé vrstvy nátěrů. Restaurování se ujala Klára Hošková s Peterem Nožinou ml. Závěrečná etapa „Restaurování a doplnění píšťal s kompletací varhan“ proběhla v letošním roce. Nad celým restaurováním varhan bděl organolog pan PhDr. Vít Honys.

Varhany jako takové nejsou prohlášenou movitou kulturní památkou. Proto financování celé akce bylo časově velmi náročné a dík patří všem, kteří se jak aktivitou, tak i finančně na této akci podíleli. Finančně obnovu varhan podpořily Nadace Občanského fóra, Státní fond kultury ČR, ČSOB pomáhá regionům, Ústecká komunitní nadace z prostředků společnosti Black & Decker (Czech) s.r.o., Obec Jeníkov, Biskupství litoměřické a mnoho drobných dárců. Celkovou představu o výsledku restaurování bylo možné si prohlédnout a hlavně uslyšet o slavnostním koncertu 29. září 2019 spojeném s žehnáním varhan, kterého se ujal biskup litoměřický Jan Baxant. Koncert věnovaný 295. výročí narození lahošťského rodáka, barokního skladatele, Jana Lohelia Oehlschlägela připravili sbor Collegium hortense s dirigenty Janem Zástěrou a Matoušem Pavlisem. Na varhany hrál Lukáš Dvořák.

Vladimír Bittersmann

Křesťané měli vždy tendenci svou víru vyjadřovat krátkými souhrny, kterým se říkalo Credo (česky doslova „Věřím“). Jedním z takových věroučných souhrnů je i tzv. šest základních pravd křesťanské víry: 1. Bůh je jeden. 2. Bůh je nejvyšš spravedlivý. 3. Jsou tři božské osoby: Otec, Syn a Duch svatý. 4. Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil. 5. Duše lidská je nesmrtelná. 6. Milosti Boží je k spasení nevyhnutelně potřeba. V tomto dušičkovém čase bych se s vámi rád zamyslel jak jinak než nad pravdou pátou. Krátká věta vyslovuje vlastně dvě pravdy: že člověk má duši a že tato duše je nesmrtelná. Svatý Tomáš Akvinský říká, že mluvit o duši a její nesmrtelnosti je velice náročné. Proto prosím čtenáře o shovívavost. ☺

Pravda zjevovaná postupně

Budeme-li hledat nějaká moudrá poučení o lidské duši a její nesmrtelnosti, objevíme nesmírné množství textů, výroků, tvrzení a výkladů starodávných textů, které si navzájem budou protirečit. Bylo by tedy nesmírnou metodologickou chybou založit své přesvědčení na jednom jediném výroku a zapomenout na jiná místa Písma. Chybou při hledání pravdy vždy také bude vytrhávat výroky Písma z jejich kontextu a přehlížet kulturní prostor a tradice, ve kterých výrok vznikl, neboť i toto patří ke kontextu výroku. Katolická nauka o nesmrtelnosti duše vychází z vyrovnaného posouzení biblických textů, které o duši tak či onak mluví. Tato nauka je také plodem dlouhé již dva tisíce let trvající snahy Církve pochopit tajemství Boha a člověka tak, jak je zjevováno na stránkách Písma svatého. Pravda o člověku není v Písmu svatém zjevena najednou. Je třeba mít na mysli, že texty Písma svatého se formovaly po dlouhá staletí a odrážejí se v nich mnohé nedokonalé představy. Přesto věříme, že nad celým procesem formace těchto textů Bůh bděl a tak můžeme tvrdit, že Písmo svaté obsahuje všechny pravdy potřebné pro to, aby jednotlivý člověk dosáhl spásy a věčné blaženosti v nebi. Tímto procesem prošla i církví hlásaná pravda o nesmrtelnosti duše.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו ורוח על פני תהום ורוח
אלהים מרזפת על פני המים ויאמר אלהים יהי

Homo – humus – humilitas - pokora

Historicky prvním biblickým textem, který hovoří o stvoření člověka je text 2. kapitoly první knihy Mojžíšovy: „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země (hebr. afar min ha adama), a vdechl mu v chřípí dech života (hebr. nišmat chajim). Tak se stal člověk živým tvorem (hebr. nefesh chaja).“

V Orientu byla představa člověka vymodelovaného z hlíny. Hebrejský text však staví člověka do jiného světla než orientální představy. Ty naznačovaly božský či polobožský původ člověka. Bible nemluví o hlíně, ale o prachu, z něhož se jednak ani modelovat nedá. Navíc text bible nemluví o prachu jako o materiálu ve smyslu „učinil z prachu země“. Nýbrž učinil člověka prach ze země. Prach znamená kvali-

tu. Člověk je prach. Jsou to tedy slova o mocném Božím činu a o nicotnosti člověka. Člověk je prach odkázaný zcela na milost Stvořitele.

Pozorný čtenář si všimne, že slovo země i člověk mají v hebrejštině podobný základ: adam – adama. Podobně je tomu i v latině: homo – humus. Při bohoslužbě popeleční středy nám kněz dělá popelem znamení na čelo a připomíná: Pamatuj člověče, že jsi prach. (Jsou to slova řečená Bohem Adamovi, když opouští ráj – Gn 3,19). Podobně to říkával můj starý pan farář na konci pohřbu, když sypal hlínu na rakev. Zvěstuje se nám tím pravda o tom, kdo skutečně jsme, ať nosíme jakkoli vznešený oděv. A pokora znamená právě toto: vědět, kým skutečně jsem.

Židé a Řekové: ideově rozdílné světy

Zbožný lidový kazatel by v dalším výkladu textu začal jednoduše mluvit o tom, že do těla utvořeného z prachu Bůh vložil nesmrtelnou duši. Jenomže ono to tak jednoduché není – a Tomáš Akvinský to věděl. Slova „nišmat chajim“ – dech života se na začátku bible objevují několikrát ještě ve vyprávění o potopě a to i ve vztahu ke zvířatům. Podobně ve vyprávění o stvoření světa Bůh přikazuje vodám, aby vydaly nejrůznější druhy „nefeš chaja“ – živých tvorů. Verš spíše než o lidském těle a duši mluví o tom, že dárce života je jedině Bůh. Představa člověka jako dualistické bytosti složené z hmotného těla a nehmotné duše je starozákonnímu židovstvu naprosto cizí. Výraz „duše“ vyskytující se ve Starém zákoně mnohokrát je třeba chápat spíše ve smyslu „jednotlivá osoba“, „já“. Například slova „K tobě pozvedám svou duši, Hospodine ...“ znamenají, že se člověk obrací k Hospodinu z hloubi své bytosti.

Výše zmíněný dualismus vnáší do dějin lidského myšlení Řekové. Tento dualismus ovlivní pozdní židovstvo i vznikající křesťanství. I židovství i křesťanství však bude k tomuto ostrému řeckému dualismu opatrné a vždy se bude bránit jeho radikálním aplikacím ve smyslu, že všechno tělesné a hmotné je špatné. Podobně nikdy nepřijme tvrzení o tom, že duše

v těle trpí a proto z něj musí být osvobozena.

Křesťanský pohled více než opozici duše i těla zdůrazňuje jednotu člověka jakožto bytosti, která je jednotou duše a těla. Spása člověka, kterou hlásá křesťanství, se netýká jen duše. V křesťanství se jasně hovoří o budoucím vzkříšení těla.

Tak, jak jsem zatím psal, mohl by mít čtenář dojem, že myšlenka nesmrtelné duše v křesťanství je cizorodým proniknutím z nekřesťanského prostředí a že je tedy třeba tuto myšlenku opustit. Ale tak to také není. Ona totiž i v rámci židovsko-křesťanského prostředí pomalu uzrává.

Nefeš – jedinečná bytost

Slovo nefeš je ve Starém zákoně použito v mnoha významech. „Duše“ se stává novou jednotkou života, jedinečně odlišnou od ostatních podobných jednotek. Termín nefeš je pravděpodobně zdůrazněním této individuality a jedinečnosti každé bytosti. Kromě překladu nefeš=duše se termín nefeš často vztahuje na touhy, záliby, vášně nebo chuť. Používá se v souvislosti s láskou a někdy představuje i rozhodnutí člověka. Ale vždy je spojeno s tou částí lidské zkušenosti a prožívání, kterou nelze jednoduše redukovat na proces ve hmotě. Kralická bible překládá „i byl člověk v duši živou“. Vstupuje zde myšlenka, že **člověk je duší** (ne že má duši). Jakkoli člověk žije ve světě a jeho bytí je výrazně reprezentováno právě tělem, jeho lidství projevující se myšlením, chtěním, rozhodováním, láskou a dalšími skutečnostmi pramení z duchovní podstaty. Už starozákonní židé tuší to, co formuloval Ježíš v evangeliu, že život člověka je víc než pokrm a oděv, že totiž člověk právě proto, že je stvořen Bohem a k obrazu Božímu v sobě nese určitou přesažnost, která jeho bytí přenáší dokonce i přes hranici smrti.

Myšlenka na nesmrtelnou duši klíčí v dějinách

Je pravda, že v bibli se zpočátku otázka nesmrtelnosti vůbec neřeší. Nesmrtelnost je zprvu chápána jako pokračování rodu díky potomstvu, děti jsou nositelé života svých předků. Člověk umírá a tím jeho viditelný fyzický život končí. Přesto existuje představa šeu (podsvětí), kam člověk sestupuje a vede tam jakýsi stínový život. O sestupu do podsvětí se mluví např. v mnoha žalmech (např. 6 9,16 nebo 55,18). Kniha Přísloví 15,11 říká, že „i podsvětí, říše zkázy, je na očích Hospodinu.“ A kniha Moudrosti 3,1 jde ještě dále, když mluví o tom, že „duše spravedlivých jsou však v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne.“ Nebo připomeňme výrok Mdr 2,23: „Bůh stvořil člověka k neporušitelnosti a učinil ho obrazem vlastní nepomíjivosti.“ Svatý Petr ve svém prvním kázání zaznamenaném ve Skutcích apoštolů cituje žalm 16: „Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, ty mně zachovávaš můj úděl. Hospodina

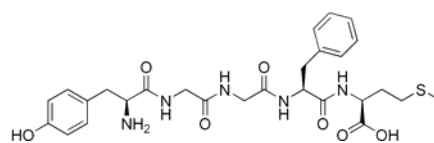
mám neustále na zřeteli, nezakolísám, když je mi po pravici. Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, i mé tělo bydlí v bezpečí, neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení. Ukážeš mi cestu k životu, u tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast.“ Tato starozákonní naděje se částečně naplňuje při Ježíšově sestoupení do pekel, odkud v okamžiku své smrti vysvobozuje duše zesnulých spravedlivých, jak v to Církev věří na základě toho, co píše svatý Petr ve svém druhém listu: „Kristus přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení.“ (1P 3,19) Plně se starozákonní naděje naplní při konečném vzkříšení těla, které je zatím předmětem očekávání nebešťanů: „Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem du

še těch, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali.“ (Zj 6,9) Tito velikým hlasem volají po konečném Božím vítězství. Podobně v sedmé kapitole knihy Zjevení je popisována nebeská bohoslužba, které se v bílých rouších a s palmami v rukou účastní ti, kdo přišli z velkého soužení.

Příspěvek selského rozumu

Další impulsy k tématu přináší církevní tradice: rozum osvěcovaný křesťanskou vírou si klade stále nové otázky, které si dříve lidé nekladli, a získává také nové vědecké zkušenosti. Zvláště zajímavou se jeví otázka žádající vysvětlení toho, jak je vlastně duše s tělem spojena. Jak se snoubí duchovní s materiálním. Právě z těchto úvah se rodí také dokazování Tomáše Akvinského o nesmrtelnosti duše.

Tomáš vychází z Aristotela, který ve třetí knize pojednání O duši dokazuje, že myšlení není aktem vykonávaným prostřednictvím nějakého tělesného orgánu. Kdybyste se o Tomášově úvaze chtěli dozvědět

víc, odkazuji vás na knihu Otázky o duši (nakladatelství Krystal OP 2010). Já jsem přes veškerou svou snahu k pochopení jeho argumentace nedospěl. Spokojuji se osobně tedy s tím, že nevím, jak přesně duše spolupracuje s tělem či duchovní s hmotným. Jen setrvávám na pozici, že člověk duchovou nesmrtelnou duši mít musí. Pokud by ji neměl a daly by se všechny projevy života člověka redukovat na procesy ve hmotě, pak by vůbec nemělo smysl mluvit o lidské svobodě. Ta by se stala jen zdánlivou. A žádné lidské rozhodnutí by nebylo vpravdě rozhodnutí přičitatelné osobě. Žádné rozhodnutí by v sobě neneslo mravní náplň. Protože neexistuje-li duchovní princip, z něhož vychází jednání člověka, je vše jen produktem hmoty, kterou řídí přírodní zákony. Ty platí nutně a neexistují výjimky.

Existuje-li pak tento duchovní princip, nejedná se o nějakou energii, protože i ona je formou hmoty. Tento duchovní princip v sobě musí nést věčnost a nesmrtelnost. Neboť zaniká jen to, co je hmotné – jen to je totiž složené a tedy je to možné rozložit na části a způsobit tak tomu zánik. Co je duchovní, je jednoduché – nemá to části a proto to nelze rozložit a zničit.

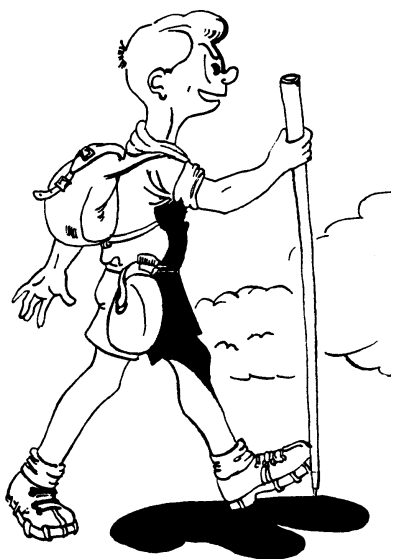
Na závěr dodejme, že křesťanství není vlastní žádný způsob tzv. převtělování duší. Bytí duše v křesťanství není cyklické ve smyslu, že by se duše někam vracela, ale lineární: při početí je Bohem vdechnuta do zárodku, prožije lidský život a ve smrti se setkává s Bohem. Ten na tzv. soukromém soudu určuje její další stav: nebe, očistec (kde se v okamžiku smrti nedokonalá duše připravuje a očišťuje pro nebe) nebo peklo, které je stavem věčného vzdálení duše od Boha. Na konci světa při vzkříšení těla budou tyto v různých stavech existující duše novým tvůrčím Božím zásahem spojeny s těly.

Asi se nám ještě dlouho nepodaří postihnout podstatu člověka se všemi nuancemi a teologická i náboženská řeč bude mít stále co upřesňovat. Ani pojetí, které jsem nastínil, není prosto všech problémů, může nás uklidňovat, že i myslitel formátu Tomáše Akvinského je přesvědčen, že pochopit podstatu duše lze jen s velkým úsilím a že to je nanejvýš obtížné. (*De veritate* X, 8 ad 8)

Mladík z Jeníkova na velehradské pouti

V pondělí ve tři hodiny byla mše, kde jsme dostávali poutnické křížky a zpěvníky (ten jsem ztratil). Pak jsme vyšli z Vranova a do Znojma jsme přišli za tmy. Spali jsme s Pepou a Perlou a otcem Nikem a dalšími dětmi venku na zahradě.

Vstávali jsme v šest hodin a šli do Miroslavi. V Miroslavi jsme šli na koupaliště. Tam jsem shodil jednu slečnu do bazénu a topil ostatní slušné lidi. Pak byla mše. Protože jsem byl hrozně unavený, usnul jsem během mše. Před spaním pak v sále proběhl veselý večer. Zahráli jsme scénku o objevení nového amazonského kmene. Pak se spalo a Vilém hrozně chrápal. Ráno jsme vstali a šli do Blučiny. Perla musela ráno jet na chirurgii, protože měla hrozné puchýře. Během cesty jsme měli přestávky a já pořád říkal, ať mi amputují nohy. V Blučině jsme se umyli v krytém bazénu, skákal jsem tam salta do vody. Pak následovala mše v kostele. Potom byl další veselý večer, kde jsem hrál pařez. Vyprávěli jsme totiž o záchraně amazonských pralesů. Pak se šlo spát.

Ráno jsme šli dál. Na jedné zastávce jsme hráli fotbal, dal jsem tři góly a jedna holka také jeden. Vyhráli jsme čtyři nula. Další zastávku jsme měli v Žarošicích, kde byla velká přestávka na jídlo. Přejezd jsem se kuřecími řízkami a vzal jsem si tam tři flašky magnézií, což se mohlo. Pak se šlo do Věteřova, ale Pepu strašně bolela chodidla (mě taky), chtěl se vézt autem, ale nakonec vydržel a šel. Ve Věteřově byla mše, veselý večer (scénka o indiánech), pak jsme spali.

Ráno jsme šli, vylezli jsme na kopec sv. Klimenta, Milánek tam vylezl první, Tobiáš druhý a já třetí. Náš proud se tedy na kopec vyškrábal jako první, po nás teprve přišel proud otce Peňáze. Po modlitbě jsem omylem vyprovokoval otce Peňáze tím, že jsem skákal před zeď starého rozpadlého kostela. Pak jsem se mu šel omluvit a podal jsem si s ním ruku. Naše cesta pokračovala do Buchlovic, i když někteří poutníci mířili do Tupes. Po jídle v Buchlovicích byla mše, na které jsme se s Pepou přifařili k hudebníkům a zpívali jsme s nimi na mši. Večer byla Miss pajda, do které jsem byl také nominovaný. Vyhrál ji však Pepa Bagár, já jsem skončil třetí. Pak jsme spali na tvrdé zemi na dvorku.

Ráno jsem nemohl vstát, i když jsme se budili mnohem později než jiné dny. Došli jsme až na Velehrad, předtím jsem měl křeče v břiše. Potkal jsem tam Zdenku, dala mi prášek. V kostele jsme byli na velké mši s ostatními poutníky ze všech proudů, byli tam lidé také ze Slovenska. Pak jsme jeli s otcem Markem na Vranov, kde jsme hráli hry a chtěli jsme jít zase na lodičky, jenže byla bouřka, tak jsme nikam nešli. Večer jsme si promítali fotky a videa z cesty na Velehrad. V neděli jsme po mši obědvali u Magdy a pak jsem jel s dědou autem domů. Líbilo se mi to, budu posilněný na příští rok a ten příští rok to ujdou znova celé.

Pomník

V tomto dušičkovém čase chodíme na hřbitovy za těmi, kteří nás předešli na cestě, po které dříve či později půjde každý z nás. Tyto návštěvy mají jeden důležitý efekt: Připomínají nám, jak pošetilé je každé naše snažení, které je nasměrováno pouze to tohoto světa a nikam dál. Zbude po něm jenom větší či menší pomníček v množství jiných, postupně zarůstajících mechem.

A tak chci poděkovat všem, kteří svými díly pro bližní nestavějí sami sobě pomníky a monumenty, ale chtějí sloužit lidem známým i neznámým a v nich i Bohu, nezištně a třeba i anonymně. Kéž je jim naše vděčná radost zárodkem budoucí radostné odměny v Božím království! (z knihy *Těšit se je nejhezčí od Petra Vrbackého*)

Bohatá dáma

Bohatá dáma, která na zemi hrála velkou roli, přišla do nebe. Petr ji přijal, uvedl ji dovnitř a ukázal jí krásnou vilu: „Toto je obydlí vaší služky.“

Tu si dáma pomyslela, když už moje služka má tak krásné obydlí, copak asi dostanu já? Brzy nato jí

Petr ukázal jiný, docela malý, ubohý dům a řekl: „Tamhle to je vaše obydlí.“ Dáma vzrušeně prohodila: „V tom přece nemohu bydlet.“ Petr odpověděl: „Je mi líto, ale z materiálu, který jste nám poslala, jsme víc postavit ne mohli.“

Ruská legenda

Bohatý člověk myslel i před smrtí jenom na to, na co myslel po celý svůj život, na peníze. Z posledních sil uvolnil klíč ze stuhy, kterou nosil na krku, zavolal služku, ukázal jí na truhlu vedle svého lože a přikázal, aby mu velký měšec s penězi vložili do rakve.

V nebi pak spatřil dlouhý stůl, na němž byla ta nejvybranější jídla. „Povězte mi, co stojí chlebiček s lososem?“ zeptal se. Odpověděli mu: „Jednu kopějku.“ „A sardinka?“ „Stejně.“ „A tato paštika?“ „Všechno po kopějce.“ Usmál se. Levné, pomyslel si, náramně levné. A nabral si plnou mísu. Ale když chtěl zaplatit jedním zlatáčkem, prodavač mu odmítl minci vzít. „Staroušku,“ řekl a pokyvoval s politováním hlavou, „málo jsi se toho v životě naučil!“ „Co to má znamenat,“ mružel stařec, „nejdou moje peníze dost dobré?“

Tu uslyšel odpověď: „Přijímáme zde jen peníze, které jsi někomu daroval.“

Hry pro děti v Lahošti – každou středu od 16 hodin OD LISTOPADU

Zveme všechny děti, které si chtějí zahrát různé hry, na Herní odpoledne každou středu od 16 hodin u kapličky. Budeme si hrát na louce za kapličkou (v případě vydatného deště nebo sněhu hry nebudou ☺). Konání her bude ten týden potvrzeno předchozí den místním rozhlasem. Na děti i jejich rodiče se těší slečny katechetky z Jeníkova.

Nedělní fara

Všechny děti jsou srdečně zvány na Nedělní faru v Jeníkově, která bude otevřena v neděli 1. 12. a 8. 12. od 16 do 18 hodin. Sledujte nástěnku u jeníkovské fary, kde bude vyvěšeno, které neděle bude fara otevřená. Čeká vás buchta i čaj, zpívání písní, povídání, tvoření a samozřejmě hry. Prosím ČTĚTE NÁSTĚNKU PŘED FAROU!

Patnáct let internetové televize TV-MIS

Je dobře připomenout různá výročí. My křesťané při jejich příležitosti také vždy děkujeme. Dík patří především Pánu Bohu.

Před patnácti lety, jsme spustili projekt, který zprvu vypadal nenápadně, a vůbec jsme netušili, do jakých rozměrů se rozroste. S nápadem internetové křesťanské televize přišel otec Pavel Zahradníček, a on byl také tím, kdo celý projekt rozběhl a nadále nad ním drží ochrannou ruku. Podařilo se nashromáždit obrovské množství audio i video nahrávek, které jsou umístěny na www.tv-mis.cz.

Když potkávám lidi z různých míst naší země, zjišťuji, že o TV-MIS se ví jinde mnohem víc, než v naší oblasti. Lidé už se naučili ji všestranně využívat. Například: jeden mladý zemědělec, otec rodiny, mi říkal, že při orání, setí, sklizení a tak dále, stráví desítky hodin ve svém traktoru John Deere. Vždy se na to prý připraví návštěvou na TV-MIS a vybere si sérii kázání od vyhlášených kazatelů. Pak prý jezdí po poli a v traktoru poslouchá promluvy P. Kodeta, P. Velly, P. Sasínka a dalších. Velmi si pochvaloval, že je z čeho vybírat a materiálů je už nyní tolik, že má do konce života dostatečný výběr. Pro jiné jsou zase cenné archivní záznamy, vystoupení, které nejsou zachyceny vůbec nikde jinde, a které se už nebudou opakovat. Jistá maminka tří dětí, která je zrovna na mateřské dovolené zase využívá jednu z možností TV-MIS: JukeBox. Zde si nastaví písně, které by ráda slyšela, poradí, které se jí hodí, a pak si klidně vaří, žehlí, vesele se stará o děti a navíc s hudbou, která ji povznáší. Televize MIS může fungovat, díky našim dobrovolným spolupracovníkům, kterým patří velký dík za jejich obětavost a nápaditost.

Někteří už objevili, že TV – MIS provozujeme i v cizojazyčných verzích, zatím jsme připraveni na čtyři nečeské verze a to: rusky, bělorusky a ukrajinsky - ty teprve čekají, až budou, „zakrmeny“. Zato polská verze ta už běží ve srovnatelné podobě jako ta česká. Výhodou křesťanské internetové televize TV – MIS je, že si tam každý může kdykoliv najít a pustit to, co ho zrovna zajímá například: primici o Nika nebo kázání P. Aloise Pekárka či P. Josefa Navrkala... A co Vy? Už jste TV – MIS objevili?

P. Marek Dunda

Muž, který dostal výpověď z práce, si dlouho hledal novou, ale žádnou nenašel. Jednou ho napadlo, že si založí svoji ordinaci. Před dveře této ordinace dal ceduli, na které stálo: Vyléčím každou nemoc za 500€, v opačném případě vám dám 1000€.

Jde kolem doktor a říká si, že to je dobrá příležitost, jak si vydělat 1000€, a tak tam jde a říká, že úplně ztratil chuť. Nový doktor se zamyslí a říká: „Sestři, přineste vzorek č.14 a kápněte pánovi kapku na jazyk.“ Sestra udělá, jak jí doktor řekl a kápně pánovi kapku na jazyk. Ten začne všude kolem sebe plivat a říká: „Ale vždyť to je benzín.“ Doktor říká: „Gratuluji, právě se vám vrátila chuť, bude to stát 500€.“

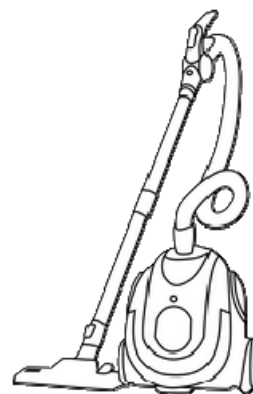
**ORDINACE
V RŮŽOVÉ
ZAHRADĚ**

Rozzlobený pán dá doktorovi 500€ a odejde.

Za 3 dny se vrátí a říká, že se mu vymazala paměť. Doktor se zamyslí a potom říká sestře: „Sestři, přineste vzorek č.14.“ Pán řekne: „Ale vždyť to je bezín.“ Doktor mu odpoví: „Gratuluji, právě se vám vrátila paměť, bude to stát 500€.“ Hodně rozzlobený pán zaplatí a odejde.

Za další 3 dny se vrátí říká: „Pane doktore, já jsem oslepl.“ Doktor říká: „No tak na tuto nemoc nemám žádný lék, vezměte si 1000€,“ ale podává mu jen 500€. Najednou pán řekne: „Ale vždyť to je jen 500€.“ „Gratuluji, právě se vám vrátil zrak, bude to stát 500€.“

K Novákům přijde prodavač vysavačů. Na zem vysype spoustu odpadků a říká: "Všechno, co ten vysavač nevysaje, sním."
"Tak to vám přejí dobrou chuť, od včerejška nám nejde proud."

Pepíček přiletí domů a volá: „Mami, mami, koupíš mi kolo?“ „Ne, je to moc drahé!“ „Ach jo, a nechceš si se mnou hrát aspoň na maminku a na tatínka?“ dál žadoní kluk.
„To bychom mohli.“ souhlasí matka. „Tak se obleč, jdeme koupit malému kolo!“

Na tiskové konferenci se ptali nejúspěšnějšího lovce dravé zvěře: „Je to pravda, že pokud člověk nese hořící pochodeň, neublíží mu žádná šelma?“ „Samozřejmě, záleží ovšem také na tom, jakou rychlostí ji ten dotyčný člověk nese!“

Dušíčkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společnosti FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2019 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2019. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300